

Iedes Forholdene ere. Jeg tror, De ville indrømme, at de trænge til Forbedring.

Dernæst vil jeg gerne omtale en Sag, som har været drøftet før, ogsaa her i Tinget mellem det ærede 2det Medlem for 7de Kreds (Røttbøll) og den højtærede Indenrigsminister. Det drejer sig om den nye Postbygning. Der er i Folketinget af Ordføreren for Finansudvalget udtalt en meget stærk Beklagelse over Forholdene derude og navnlig over det Samarbejde — man kunde maaske snarere sige det Ikke-Samarbejde — der har været, og der vil jeg gerne sige, at der er vistnok adskillige, der ere medansvarlige for den Foranstaltning foruden dem, der ere nævnte. Jeg husker godt, at det ærede 2det Medlem for 7de Kreds (Røttbøll) har gjort et stort Arbejde i denne Sag. Der blev ogsaa talt om Aalborg, det skal jeg imidlertid ikke omtale, det have vi drøftet før. For Resten kunde det kun more mig, at den højtærede Indenrigsminister mindede det ærede 2det Medlem for 7de Kreds om Aalborgforholdene, fordi de Anskuelser, som den højtærede Minister udtalte derom, ere de samme, som jeg tidligere har udtalt til det ærede Medlem, men det ærede Medlem vandt jo Sejr der. Jeg vilde blot gerne have Lov til at sige, at det ærede 2det Medlem for 7de Kreds var Formand for det Udvalg, vi havde om Postbygningen her i København, og jeg var Medlem af det. Jeg beklager, at vi have faaet denne Bygning bygget derude, saa meget mere som jeg har været Medlem af Udvalget og ikke har kunnet forudse den uheldige Forbindelse eller, rettere sagt, den Forbindelse, der egentlig slet ikke er. Men jeg tror ikke, at man kan sige, som den højtærede Indenrigsminister sagde i Eftermiddag, at Skylden ligger ved den nye Jernbanestation. Jeg vil nødig bruge altfor stærke Udtryk, men jeg tror ikke, at jeg bruger for stærkt et Udtryk, naar jeg siger, at det er fuldstændigt urigtigt. Da vi vedtog Lovforslaget om Postbygningen her i Landstinget, var den nye Jernbanestation allerede halvvejs opført, saa den var altsaa den Gang en Kendsgerning. Hvis vi saa give os til at bygge en Postbygning derude og ikke opnaa en let og bekvem Forbindelse med den nye Jernbanestation, saa er Fejlen vor; og den ligger ikke ved den nye Jernbanestation, der altsaa var paabegyndt den Gang. Men man kan med fuld Føje sige, at hvis den ærede Ordfører i Folketinget har Ret i, at det Uheld, der er indtruffet derude, vil koste Staten ca. 200,000 Kr. om Aaret, maaske $\frac{1}{4}$ Million,

saa er det af en saadan Beskaffenhed, at det maa tages op til alvorlig Overvejelse, om man i det hele taget skal benytte det Posthus som Posthus eller søge at benytte det til noget andet. Jeg er nu tilbøjelig til at tro, at Tabet er lidt rigeligt anslaaet. Jeg skal ikke komme ind paa at omtale de mange Postbude, der har været Tale om ogsaa her i Eftermiddag, men jeg kunde tænke mig Muligheden af en anden Ordning derude. Der ligger et Areal mellem den nye Banegaard og Tietgensbroen. Det kunde maaske ogsaa tænkes, at man paa den Plads eller i den nye Statsbanestations Bygning kunde faa Plads til en lille Smule Annekspostvæsen. Kunne vi ikke det, synes jeg, at det Spørgsmaal maa tages under meget alvorlig Overvejelse. Men at lægge Skylden over paa Jernbanestationen, kan der slet ikke være Tale om. Det er os andre, der have Skylden, det er Regeringen, der har Skylden, og det er naturligvis først og fremmest de ledende i de vedkommende Etater. For øvrigt vil jeg ganske ærligt tilstaa, at det forbauser mig egentlig ikke, at der har været Vanskelighed, for ikke at sige Umulighed, for et Samarbejde mellem de Folk derude. Man hører saa mange Gange, desværre, mellem Statens Folk, at den ene siger: Ja, det sorterer ikke under mig; jeg har ikke noget med det at bestille, og maaske siger den anden noget lignende. Hvis der den Gang, da den nye Postbygning blev projekteret, havde været et Samarbejde, hvorved det var blevet sagt, at paa den Maade kunde der ikke etableres en let og bekvem Forbindelse — som man dog skulde tro kunde tilvejebringes, naar der var Tale om en ny Bygning —, saa vilde Rigsdagen vistnok ikke have bevilget denne store og kostbare Bygning. Men et saadant Samarbejde har jo egentlig slet ikke eksisteret. Hvis man tænkte sig, at en Privatmand havde to Chefer i sin Forretning, hver med sin Afdeling, og de sagde: Dette er min Afdeling, hvorledes det gaar i den anden, om Forholdene i min Afdeling i det hele taget passer med den anden, det kommer ikke mig ved, er jeg sikker paa, at han vilde afskedige dem. I en Situation af lignende Art som den, der foreligger her, er jeg tilbøjelig til at tro, at enhver Privatmand vilde sige: De Folk har jeg ingen Brug for. Jeg beklager i højeste Grad det Resultat, der her foreligger.

Saa er der et andet Punkt, jeg gerne vil omtale. Jeg husker ikke rigtigt, men der er maaske Medlemmer af den høje